

מסכת נזיר

פרק א

א. כל כפויי נזירות כנזירות. האומר אהא, הרי זה נזיר. או אהא
נזה, נזיר. נזיק, נזית, פזית, הרי זה נזיר. הריני כזה, הריני
מסלסל, הריני מכלכל, הרי עלי לשלח פרע, הרי זה נזיר. הרי עלי
צפרים, רבי מאיר אומר, נזיר. וחכמים אומרים, אינו נזיר:

ב. הריני נזיר מן התרצנים, ומן הזגים, ומן התגלחת, ומן הטמאה,
הרי זה נזיר וכל דקדוקי נזירות עליו. הריני כשמשון, כבן מנח,
כבעל דלילה, כמי שעקר דלתות עזה, כמי שנקרו פלשתים את
עיניו, הרי זה נזיר שמשון. מה בין נזיר עולם לנזיר שמשון. נזיר
עולם, הכביד שערו, מקל בתער ומביא שלש בהמות. ואם נטמא,
מביא קרבן טמאה. נזיר שמשון, הכביד שערו, אינו מקל. ואם
נטמא, אינו מביא קרבן טמאה:

ג. סתם נזירות שלשים יום. אמר הריני נזיר אחת גדולה, הריני
נזיר אחת קטנה, אפלו מכאן ועד סוף העולם, נזיר שלשים יום.

הַרִינִי נָזִיר וַיּוֹם אֶחָד, הַרִינִי נָזִיר וְשָׁעָה אַחַת, הַרִינִי נָזִיר אַחַת
וּמִחֲצָה, הָרִי זֶה נָזִיר שְׁתַּיִם. הַרִינִי נָזִיר שְׁלֹשִׁים יוֹם וְשָׁעָה אַחַת,
נָזִיר שְׁלֹשִׁים וְאַחַד יוֹם, שְׁאִין נוֹזְרִים לְשָׁעוֹת:

ד. הַרִינִי נָזִיר כְּשֶׁעַר רֹאשִׁי, וְכַעֲפַר הָאָרֶץ, וּכְחוֹל הַיָּם, הָרִי זֶה
נָזִיר עוֹלָם וּמַגִּלַּח אַחַת לְשָׁלְשִׁים יוֹם. רַבִּי אוֹמֵר, אֵין זֶה מַגִּלַּח אַחַת
לְשָׁלְשִׁים יוֹם. וְאִיזְהוּ שְׁמַגִּלַּח אַחַת לְשָׁלְשִׁים יוֹם, הָאוֹמֵר הָרִי עָלִי
נְזִירוֹת כְּשֶׁעַר רֹאשִׁי, וְכַעֲפַר הָאָרֶץ, וּכְחוֹל הַיָּם:

ה. הַרִינִי נָזִיר מְלֵא הַבֵּית אוֹ מְלֵא הַקֶּפֶה, בּוֹדֵקִין אוֹתוֹ, אִם אָמַר
אַחַת גְּדוּלָּה נְזַרְתִּי, נָזִיר שְׁלֹשִׁים יוֹם. וְאִם אָמַר סֶתֶם נְזַרְתִּי, רוֹאִין
אֶת הַקֶּפֶה כְּאִלּוּ הִיא מְלֵאָה תְּרִדְל, וְנָזִיר כָּל יָמָיו:

ו. הַרִינִי נָזִיר מִכָּאן עַד מְקוֹם פְּלוֹנִי, אוֹמְדִין כַּמָּה יָמִים מִכָּאן עַד
מְקוֹם פְּלוֹנִי, אִם פָּחוֹת מִשְׁלֹשִׁים יוֹם, נָזִיר שְׁלֹשִׁים יוֹם, וְאִם לָאוּ,
נָזִיר כְּמִנְיַן הַיָּמִים:

ז. הַרִינִי נָזִיר כְּמִנְיַן יָמוֹת הַחֲמָה, מוֹנֶה נְזִירוֹת כְּמִנְיַן יָמוֹת הַחֲמָה.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַעֲשֵׂה הָיָה, כִּיּוֹן שֶׁהַשְּׁלִים מֵת: